

Pave Frans' budskap til Verdensmisjonssøndagen 2017

Misjonen i hjertet av den kristne tro

Kjære brødre og søstre,

Også i år kaller Verdensmisjonssøndagen oss sammen rundt personen Jesus, «den første og største forkynner av evangeliet» (*Evangelii nuntiandi*, 7), som uopphørlig sender oss ut for i Den hellige ånds kraft å forkynne det gode budskapet om Gud Faders kjærlighet. Denne dagen innbyr oss til igjen å tenke over *misjonen i hjertet av den kristne tro*. For Kirken er misjonerende av natur; var den ikke det, ville den ikke lenger være Kristi Kirke, men en forening blant mange andre, som meget snart ville oppfylle sin hensikt og så forsvinne. Derfor er vi bedt om å stille oss noen spørsmål om selve vår kristne identitet og vårt ansvar som troende i en verden som er forvirret av mange illusjoner, såret av store frustrasjoner og splittet av mange kriger mellom søsken, som uten grunn rammer særskilt uskyldige. Hva er *grunnlaget* for misjonen? Hva er *hjertet* i misjonen? Hva er den rette *innstillingen* når det gjelder misjonen?

Misjonen og den forvandlende kraften i Kristi evangelium – veien, sannheten og livet

1. Kirkens misjon, som retter seg mot alle mennesker av god vilje, bygger på evangeliets forvandlende kraft. Evangeliet er det glade budskapet, som bærer i seg en smittende glede, fordi det inneholder et nytt liv og tilbyr oss det: livet til den oppstandne Kristus, som gir oss del i sin livgivende Ånd og slik blir *Veien, Sannheten og Livet* for oss (jf. Joh 14,6). Han er *Veien*, som ber oss om å følge seg tillitsfullt og modig. Når vi følger Jesus som vår *Vei*, opplever vi hans *Sannhet* og mottar hans *Liv*, som er fullkomment fellesskap med Faderen i Den hellige ånds kraft. Dette befri oss fra enhver form for egoisme og gjør kjærligheten kreativ.

2. Gud Faderen ønsker denne eksistensielle forvandlingen av sine sønner og døtre. Forvandlingen kommer til uttrykk som tilbedelse i ånd og sannhet (jf. Joh 4,23-24), i et liv i Den hellige ånd, med Kristus som forbilde, til Fars ære. «Guds herlighet er det levende menneske» (*Ireneus av Lyon, Adversus haereses IV, 20, 7*). Slik blir forkynnelsen av evangeliet til et levende og virkekraftig ord, som gjør det det forkynner (jf. Jes 55,10-11), altså Jesus Kristus, som uavbrutt blir kjød under alle menneskelige forhold (jf. Joh 1,14).

Misjonen og Kristi *kairos*

3. Kirkens misjon går altså ikke ut på å utbre en religiøs ideologi og heller ikke å komme med en utsøkt etikk. Det fins mange bevegelser over hele verden som frembringer høye idealer og betydelige etiske uttrykk. Gjennom Kirkens misjon er det Jesus som fortsetter å forkynne og virke, og dermed står den for *kairos*, altså den historisk gunstige frelsestid. Gjennom forkynnelse av evangeliet blir Jesus stadig vår samtidige slik at de som tar imot ham i tro og kjærlighet, får oppleve den forvandlende kraften i den oppstandnes Ånd som gjør menneskeheten og skaperverket fruktbare, slik regnet gjør med jorden. «Hans oppstandelse hører ikke fortiden til; den inneholder en livskraft, som har gjennomtrengt verden. Der hvor alt synes dødt, spirer overalt oppstandelsens tegn frem på ny. Det er en kraft uten like» (*Evangelii Gaudium*, 276).

4. La oss alltid huske at «kristenlivet begynner ikke med en beslutning av etisk karakter eller en stor idé, men i et møte med en begivenhet, med en person, som gir vårt liv en ny horisont og dermed en avgjørende retning» (*Deus caritas est*, 1). Evangeliet er en Person, som stadig gir seg selv og som stadig innbyr den som med ydmyk og virksom tro tar imot ham til å dele hans liv gjennom virksom deltakelse i hans påskemysteriums død og oppstandelse. Evangeliet blir slik gjennom *dåpen* kilde til nytt liv, som er fri for syndens herredømme, opplyst og forvandlet av Den hellige ånd; gjennom *fermingen* blir det til en styrkende salving, som takket være den samme Ånd viser oss nye veier og strategier for vitnesbyrd og nærhet; og gjennom *eukaristien* blir det til det nye menneskes brød, «udødelighetens medisin» (*Ignatius av Antiokia, Brev til efeserne*, 20, 2).

5. Det verden virkelig trenger er Jesu Kristi evangelium. Gjennom sin Kirke fortsetter han sin misjon som *Den barmhjertig samaritan*, idet han helbreder menneskehetens blødende sår, og som *Den gode hyrde*, idet han uten opphør søker dem, som har forvillet seg ut på krokete stier uten mål. Og det er mange som får erfare evangeliets forvandlende kraft; takket være Gud er det ingen mangel på vitnesbyrd. Jeg tenker på det en student fra Dinka-folket gjorde da han satte livet på spill for å redde en student fra Nuer-stammen, som skulle drepes. Jeg tenker på en eukaristifeiring i Kitgum i det nordlige Uganda, en den gang blodig region etter en opprørsgruppes grusomheter. En misjonær fikk folk til å gjenta Jesu ord på korset: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?», som et uttrykk for det fortvilede skriket til den korsfestede Herrens brødre og søstre. Den feiringen ga folk mye trøst og mot. Og vi kan tenke på utallige andre vitnesbyrd om hvordan evangeliet hjelper oss å overvinne isolasjon, konflikter, rasisme, tribalisme, idet det overalt og mellom alle fremmer forsoning, broderlighet og deling.

Misjonsspiritualitet med vedvarende exodus, pilegrimsferd og eksil

6. Kirkens misjon er inspirert av en *vedvarende exodus-spiritualitet*. Det dreier seg om «å gå ut av egen bekvemmelighet og våge å nå periferiene, som trenger evangeliets lys» (*Evangelii Gaudium*, 20). Kirkens misjon stimulerer oss til å innta en *vedvarende pilegrimsholdning* og vandre gjennom livets forskjellige ørkenområder, gjennom hungeren og tørsten etter sannhet og rettferdighet. Kirkens misjon inspirerer mennesket til å oppleve et *vedvarende eksil*, for at det i sin tørst etter uendelighet kan få føle at det er underveis mot sitt endelige fedreland, strukket mellom himmelrikets «allerede» og «ennå ikke».

7. Misjonen forteller Kirken at den ikke er et mål i seg selv, men et ydmykt redskap for og en formidler av Guds rike. En selvsentrert Kirke, som gleder seg over jordisk suksess, er ikke Kristi Kirke, ikke hans korsfestede og herlighetsfylte kropp. Derfor skal vi foretrekke «en lidende, såret og skitten Kirke, som har vært ute i gatene, enn en syk Kirke, som stenger seg inne i seg selv og av bekvemmelighet klamrer seg til sin egen sikkerhet» (*Evangelii Gaudium*, 49).

De unge, misjonens håp

8. De unge er misjonens håp. Jesu person og hans glade budskap fortsetter å fascinere mange unge. De søker måter å realisere sitt mot og sine impulser i tjeneste for menneskeheten. Det fins «mange unge som stilt overfor verdens lidelser tilbyr solidarisk hjelp og mange unge som engasjerer seg i forskjellige aktiviteter og frivillig innsats [...]. Det er så fint når unge er 'troens omstreifere', lykkelige over å bringe Jesus til hver en gate, hver en plass, hver en avkrok!» (*Evangelii Gaudium*, 106). Den neste ordinære bispesynoden finner sted i 2018 under mottoet «*De unge, tro og kallsbedømmelse*» og er en god anledning til å engasjere også unge mennesker i vårt felles misjonsansvar, som trenger deres fantasirikdom og kreativitet.

Den pavelige misjonsvirksomhets tjeneste

9. Den pavelige misjonsvirksomhet er et verdifullt redskap når det i kristne fellesskap gjelder å vekke lengselen etter å gå utenfor sin egen grense og sin egen sikkerhet og legge ut på dypet og forkynne evangeliet for alle mennesker. Gjennom en dyp misjonsspiritualitet i dagliglivet og gjennom vedvarende innsats i oppfostring og aktiviteter blir barn, unge, voksne, familier, prester, ordensfolk og biskoper med på å utvikle hver enkeltes misjonshjerte. Verdensmisjonssøndagen, som blir fremmet av Selskapet for troens utbredelse, er en gunstig anledning til å få de kristne fellesskapenes misjonshjerte til å bidra med bønn, livsvitnesbyrd og deling av goder og dermed svare på det store og alvorlige behovet for evangelisering.

Å misjonere med Maria, evangeliseringens mor

10. Kjære brødre og søstre, la misjonen være inspirert av Maria, evangeliseringens mor. Ledet av Ånden tok hun i dypet av sin ydmyke tro imot livets Ord. Må Jomfruen hjelpe oss til å si «ja» gitt at det er presserende nødvendig å la Jesu glade budskap lyde i vår tid; må hun utvirke for oss en ny brennende iver som oppstandne for å bringe det glade budskapet om livet som seirer over døden ut til alle mennesker; må vi på hennes forbønn bli fylt av hellig dristighet og søke nye veier for å la frelsens gave nå ut til alle.